

KUN RARI OSUU KOHDALLE – TAI SITTEN EI

Vuotta 2012 varten minulla ei taaskaan ollut mitään erityistä seurantakohtetta mielessä. Siispä vain katselen lintuja. Retkille kuitenkin pääsen aikaisempaa harvemmin, lähinnä viikonloppuisin ja myöhemmin keväällä ja kesällä iltaisin.

Alla on kerrottu kaikki uudet elämänpinnalajit sekä muut kummalliset havainnot. Tuntomerkkien kuvaukset ovat sanatarkkoja lainauksia havaintoajankohdan muistiinpanoista, mitään lisäämättä, muuttamatta tai poistamatta.

21.4.2012 (121 / 306)

Aamulla herätys 6:45, kun kaveri soitti ja kysyi halukkuutta lähteä Jokioisiin katsomaan edellisenä (sateisena) päivänä nähtyä **arohyppää**, joka on 9. Suomessa nähty yksilö. Hyppä oli ollut paikalla jo silloin. Siinä vaiheessa olin jo herännyt, joten matkaan vain. Paikalla oli jo parikymmentä katselijaa, joten lintu löytyi helposti lokki- ja töyhtöhyppäparvesta. Töyhtöhyppien kanssa se lensikin pari kertaa, ennen kuin lähdimme takaisin noin puolentoista tunnin seurailun jälkeen.

9.5.2012 (172 / 307)

Aamulla odotti sähköpostiviesti kysyen, olisinko kiinnostunut käymään Parikkalassa. Siellä oli oleskellut jo muutaman päivän ajan **amerikanhaapana**. Sattumalta minulla ei ollut muutakaan ohjelmaa, joten ilmoittauduin mukaan (jos lähtö tulee). Niinpä lähdimme, ja tullessamme tornille siellä oli tuttu, joka näytti linnun. Paha vastavalo oli jokaisessa mahdollisessa

(kahdessa) kuvauspaikassa, joten parempaa ei synny. Tunnistaa sen sentään. Paluumatkalla kävimme vielä Haminan Kirkkojärvellä, missä heinätävi oli varsin lähellä kuvattavana (tosin enimmäkseen nukkumassa).

14.5.2012 (182 / 308)

Suomen noin 30. **mustakaulaiiku** oli asettunut Kouvolan Junkkarinjärvelle noin neljä päivää aikaisemmin. Kaveri soitti ja kysyi, haluaisinko lähteä hänen mukaansa katsomaan lintua. Silloin oli jo tiedossa, että se on nähty sinä päivänä. Lintu olikin paikalla, mutta näkyi vain oksistojen läpi. Näkyi kuitenkin ja oli tunnistettavissa.

22.5.2012 (192 / 309)

Orimattilasta, jostakin entisen Artjärven alueelta oli löydetty iltapäivällä **pronssi-iibis**. Sama kaveri, joka oli mukana edellisissäkin löydöissä, soitti ja kysyi, lähtisinkö katsomaan. Pitihän sitä lähteä. ja iibis löytyi. Kello oli siinä vaiheessa jo puoli kymmenen, joten valoa oli niukasti kuvaamista ajatellen.

1.8.2012 (218 / 310)

Olin kävelyllä Vuosaaren täyttömäellä lähinnä perhoset mielessä. Yllättäen eräältä polulta hyppäsi parin metrin päästä lentoon **ruisrääkkä**, lensi kymmenkunta metriä ja putosi pienen pensaan juurelle korkeaan ruohikkoon. Onhan noita tullut kuunneltua useammankin kerran, Vuosaaren kasalla oli heinäkuussa ainakin kuusi rääkkää äänessä. Tämä on kuitenkin ensimmäinen näköyhteys ruisrääkkään.

9.9.2012 (- / -)

Olimme palaamassa mökiltä ja poikkesimme Heikinlaaksossa jättämässä sienä niistä enemmän pitävälle. Jutellessamme pihalla kuului pensasaidasta pitkä, korkea, tasakorkuinen ja voimakas psii. Talon isäntä kysyi, mikä lintu se oli. Voimakkuus oli sitä luokkaa, että luulin sen olevan isompikin lintu, mutta se ajatus katosi nopeasti, kun näin linnun. Pieni, vihertävä ja jokseenkin kuvioton uunilintu se oli ja esimerkiksi tiltaltiksi sopiva. Ääni ei kuitenkaan sopinut. Kyselin sitten tunnistusapuja eri tahoilta, ja eräs ehdotus, **idäntiltalti** (*Phylloscopus collybina tristis*) sopi sanalliseen äänen kuvaukseen. Olin jo kuunnellut tavallisempien uunilintujen äänet, mutta tätä en. Niinpä hankin Tringa-verkon kautta ääninäytteitä, ja nehan sopivat täydellisesti.

10.9.2012 (224 / 311)

Iltapäivällä kaveri soitti ja kertoi, että Pyhtäällä on **pikkutrappi** (Suomen 20. havainto), kertoi lähtevänsä sinne. Pystyin järjestämään aikaa, joten lähdin mukaan. Lintu oli sänkipellossa kohtalaisen kaukana, sää oli pilvinen ja kellokin paljon (18:30). Niinpä kuvista ei voi sanoa muuta kuin, että pikkutrappi on kuvattu. Mustan värin erottaa kaulasta tässäkin kuvassa, joten koiras se on.

31.10.2012 (231 / 312)

Vanhankaupunginlahdelle oli edellisenä päivänä uinut ilmeisen huonokuntoinen **etelänkiisla**. Lähdin aamulla katsomaan, josko se olisi edelleen paikalla. Olihan se. Merilokki yritti sitä hätistellä, mutta sen verran se pystyi panemaan hanttiin, ettei lokki heti pystynyt noukkimaan sitä suuhunsa. Onneksi menin heti aamusta, sillä se raportoitiin kuolleeksi jo muutama tunnin kuluttua.

Oli tavallista vähemmän mahdollisuuksia retkeillä, joten näkemäänsä voi olla tyytyväinen. Oikeastaan ainoana hohdokkaampana nousi esiin pöllöjen määrä (9 lajia), mikä on enemmän kuin minään vuonna tätä ennen. Kuvakin tuli yhtä lukuun ottamatta kaikista.